המסע המשעשע
של
רב-החובל
כרוכית

Royal Baking Powder Co.
100 East 42nd St.
New York

1926

בארמון קרום העוגה מצופה בסוכר לבן מתגורר מלך העוגות. עוגות הן הבית שלו. ממלכתו פרוסה רחב ולמיטב ידיעתי אין עוד בעולם ממלכה כל כך מתוקה.

הוד מלכותו הוא מתוק מאוד ולא פלא בכך: הוא עוגת הקפה מלאה טעם ותיבול.
והוא שולט בממלכת הבצקית שלו ומשגיח שכל הלחמניות ועוגות יאפו בשיטת ***רוייל***.

"זו חובתי" אומר המלך תוך קריצה בעין הצימוק שלו "לעשות חיים מתוקים לכל, עם עוגות ופשטידות, עם עוגיות וסופגניות, ולהקפיד שבנים ובנות, אך גם מבוגרים, ייהנו מהם ויקבלו את החלק המגיע להם."

יש לו גם שליחה מיוחדת, ציפור בצק-בצק שעפה מעל כל העולם ומביאה את דבר המלך לחגיגות יום הולדת, חתונות ומסיבות. וכך המלך יכול לעניין את כולם בעוגות ***רוייל***.

אך יום אחד חזרה ציפור בצק-בצק הביתה עם ידיעה איומה: "מלכי, קורה משהו נורא! כעת חזרתי מארצות רחוקות, ושם בים נענע הירוק, שאיש מעולם לא שט בו, מצאתי אי בומברדיה.
וקשה להאמין, מלכי, אך אנשי בומברדיה עוד לא טעמו עוגה מעולם!"
נפנפה בצק-בצק בכנף הוופל שלה ומחתה דמעת שוקו מעיניה. אך המלך קרא: "זה לא מקום לבכי! מה? בלי עוגות?" שערות הסוכר של המלך סמרו על ראשו "אז מה הם עושים במסיבות? מה אוכלים לקינוח? איך יערכו מסיבה ללא עוגה?"
"הם מעולם לא שמעו על מסיבות" בכתה בצק-בצק "הם נלחמים ביניהם במקום לחגוג!"

"נלחמים במקום לעשות מסיבות? קינמונים אדירים! זה לא יתכן. לא נרשה זאת." והמלך קרא מיד לרב-חובל כרוכית האמיץ, שפקד על צי ספינות העוגה הממלכתית ודאג שכל קופסאות עוגות יהיו מלאות תמיד.

רב-החובל הופיע מיד, עוגית עגולה עם עיני דובדבן ולחיים בצבע חום אפוי. המלח הזה עבר אוקיינוסים כדי ללמד עמים שלמים איך אבקת האפייה ***רוייל*** עוזרת לאפות עוגות.

הוא נעמד לפני המלך ואמר "אני מוכן לכל."

"טוב" נשף המלך "תתכונן מיד להפליג לבומברדיה!" וכשבצק-בצק סיפרה לרב-החובל את סיפורה, זה נאנח: "זה איום ונורא!"

המלך ופמליית העוגות
הממלכתיות ליוו את רב-החובל
וצוותו בהפלגתו הנועזת, וזאת
הייתה פרידה המתוקה ביותר.

"מה ניתן לעשות?" שאל המלך, אך רב-החובל קרא:
"רק תטיל עלי את המלאכה, ואני אטפל בכך!"
"כך נעשה" אמר המלך וציווה לתת לרב-החובל
כרוכית שבע עוגיות דבש למקרה של הצורך
במזומנים.
רב-החובל התחיל מיד להכין את ספינה. הוא העמיס
עליה מטען גדול של אבקת האפייה ***רוייל*** במקום
תחמושת ואמר "נעשה שלום ולא מלחמה."

וכך הפליגה הספינה לים נענע הירוק, שם, כפי שכוונה אותם בצק-בצק נמצא האי בומברדיה.
בתולות הים משוקולד הדריכו אותם והם זרקו להן פירורי עוגות ופשטידות מתוקות.
הם שטו שבעה ימים ושבע לילות בים סוער אך הודות האימונים במערוך עברו את הדרך בקלות.
"עוד, עוד" קראו בתולות הים "כי מלכתנו מתלוננת שהעוגות שלנו יותר מדי ספוגות במים."

"אזי תשתמשו באבקת האפייה ***רוייל***" קרא רב-החובל כשהוא זורק להן קופסת אבקה אטומה למים. הוא הוסיף להן גם ספר מתכונים ואמר: "כעת תוכלו לאפות את העוגות הטובות ביותר, כי הן על אבקת האפייה שלנו!"

"רואים יבשת" קרא הצופה ומעל גלי הים הירוקים הופיע האי בומברדיה!
כשרק התקרבו לחוף יכלו לשמוע את קולות הלחימה. הם עגנו את הספינה והתקדמו בזהירות בין העצים, כדי לראות איך נלחמים אנשי בומברדיה חסרי עוגות.

מרוב הבהלה עזבו השחורים את החניתות, אך
וואפללפה, המנהיג שלהם, קרא: "מדוע עלינו להפסיק,
קטנטן שכמותך? אנו אוהבים להלחם, זה משעשע מאוד
בו הלחם בנו, ואם לא, תסתלק מכאן מיד!"

הם ראו כי השחורים הקטנים נלחמים בקשתות
וחצים ובחניתות.
"עדיף לאכול מאשר להלחם!" קרא פתאום כרוכית
וקפץ באומץ מבין העצים, כשהוא צועק: "עצרו!"

"אין כל דבר טוב בלחימה. לדעתי זו טעות. אני מזמין אותכם לאפות יחד איתי את עוגת הטעימה." תוך זלזול הביט וואפללפה איך אנשי מביאים הספקה, בונים תנור ומדליקים בו אש. אנשי בומברדיה התחילו להתעניין במעשיהם ושכחו להלחם. הם הקיפו את התנור ושאלו בשביל מה עושים שם משהו.

"זה בשבילכם!" קרא כרוכית ונתן פרוסת עוגה לוואפללפה. כשזה טעם, התחיל לבקש עוד ועוד, כי עוגה הייתה טעימה ומתוקה! וכך כרוכית המשיך לאפות והשחורים אכלו, העבירו את העוגות ופשטידות וכרוכיות ביניהם. המסיבה גדלה וגדלה!

"תמיד הייתי איש שלום" אמר להם כרוכית "אין דבר טוב מפרוסת עוגה."
רב-החובל כרוכית נשאר שם שבוע שלם ולימד אותם לאפות עוגות, פשטידות מתוקות, סופגניות ועוגיות. אבקת ***רוייל*** עזרה כל כך שהשחורים שכחו להלחם וגם וואפללפה נעשה נחמד ומנומס.
בסוף רב-החובל כרוכית נפרד מהם, אך קודם השאיר לוואפללפה מטען של אבקת ***רוייל***, פירות, קמח, סוכר ותבלינים, כדי שיוכלו להמשיך ולאפות את הדברים המתוקים.

אנשי בומברדיה בכו מאוד כשהספינה עמדה להפליג. דמעות שוקולד השחורות נפלו על הסיפון כמו ברד! אך לרב-החובל כרוכית היו עוד משימות רבות, ולא יכול היה להישאר איתם, וכך הוא וצוותו היו צריכים להפליג.

על האי בומברדיה האנשים נעשו מאושרים יותר ויותר. וואפללפה פשוט שכח כלל ממלחמות, במיוחד כשהוא אוכל פרוסת עוגה . הוא אוהב לאכול אותן מדי יום ביומו, וכך גם אתה ואני!

וכך, ילדים חמודים, תזכרו שכדי להיות מאושרים צריך לדאוג שאבקת אפיה ***רוייל*** תמצא תמיד על המדף במטבח. ושאמא תשתמש בה לאפיית עוגות, סופגניות וכרוכיות, כפי שכתוב בספר המתכונים ***רוייל***.

החברה Royal Baking Powder Co. נוסדה לראשונה בשנת 1835 באנגליה והייתה הראשונה שהכניסה לשוק אבקות אפיה, ארוזה בקופסאות. רק בשנת 1873 נפתח מפעל שלה בארה"ב. החברה התחילה במסע פרסום נרחב ובשנת 1893 הוצאות הפרסום שלה היו הגבוהות שבעולם.

במסגרת זו פורסמו על ידי החברה ספרי אפייה רבים ובשנת 1923 יצא ספר "איש עוגות הזנגביל" מיועד לילדים, ואחריו בשנת 1926 "מסע של רב-חובל כרוכית" המובא כאן. בניגוד לספרון הראשון, שבו שם החברה מוזכר רק לקראת סוף הסיפור, ב"מסע של רב-חובל" מופיעים מתכונים לעוגות שונות והשם ***רוייל*** מופיע פעמים רבות לאורך כל הסיפור, אך לשם יתר בהירות השמטתי את מרביתם.